

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. IV. Christus percutitur alapâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

ta; melius est tenere te potius quarentem divina quam
 querere disputantem. Sic ipse. In schola Aristotelis
 nil disces nisi verba, & voces: de verbo æterno,
 nullum verbum. In Christi schola, Aristotelis
 scientia est inscitia, tullii eloquentia est infantia,
 Carnis prudentia est stultitia. Sub Christi magi-
 sterio, disces contemnere, & contemni; contemni
 à mundo, & contemnere ea, quæ sunt mundi. Et
 hæc demum est utilissima lectio, sui ipsius despe-
 ctio. In illo die novissimo claudentur viris littera-
 tis omnes, ne studeant, Bibliothecæ, & ne legant,
 libri; tunc liber scriptus proferetur, in quo totum conti-
 netur, unde mundus iudicetur: tunc non quæretur
 an bene dixeris, sed an Christianè vixeris: non
 interrogaberis an sciveris decem Aristotelis præ-
 dicamenta, sed an observaveris decem Dei præ-
 cepta: nulla tunc erit quæstio de verbis & voci-
 bus, sed de actis & moribus: tunc humilitas, quæ
 est Christi lectio, omnibus scriptoribus, librisque
 major, omni calamo, scientiaque altior, omni pa-
 gina, membranaque doctior, omni ingenio ele-
 ctior, tanto ibi splendet gloriosius, quanto
 hic delituit obscurius.

§. IV.

Christus percutitur alapâ.

FUimus Christi, dum locutus est, auditores; superest ut ejusdem, dum patitur, simus spe-
 ctatores, ut cujus audivimus verba, aspiciamus &
 suspiciamus, ut imitemur, acta. Cum Christus vi-
 sus esset liberius, quàm reum decebat, Pontifici
 loqui; *Vnus assistens ministrorum dedit alapam Jesu,*
aitens: Sic respondes Pontifici ?

Quanta prius elaxit Christi in loquendo sapi-
 entia,

entia, tanta elucet & hic in sufferendo patientia. Responderat mitissimâ voce quærenti de ejus doctrina Pontifici, publicè se, palamq; docuisse, neq; unquam sua dogmata obscuris in angulis aperuisse. Hic emissarius quidam, abjectus terræ filius, Annæ satelles, excussissimâ palmâ os ejus verberat. Quid hic prius mirer? quid posterius? An modestiam Domini percussi, an impudentiam servi percutientis? Modestiam intelliges si locum, personas, modum, & alia quæ hoc facinus exaggerant, expendas. Primò fuit hæc alapa multò maximè crudelis, quia impacta ab irato satellite, à furibundo homine, qui ardebat desiderio vindicandæ injuriæ, ut opinabatur, Domino suo illata. Deinde impacta fuit manu ferreâ, chirothecâ armata, ita ut vestigium alapæ in vultu illo specioso, ac adorando impressum fuerit. Tam tanta vi incussa fuit, ut faciem Christi ad Judicem conversam, in alteram inflexerit partem, & (ut ait S. Vincentius) in terram Dominum prostravit. Ad hæc, fuit illa percussio supra modum ignominiosa, & oppidò probrosa; utpote in corona nobilissima tot illustrium doctrina, auctoritate, ac munere virorum: fuitq; illata hæc injuria à sordido terræ filio, ab infimo ex face plebis satellite, & à mancipio abjectissimo, in personam, terræ, cæli, totiusque universi longè dignissimam, & in partem ejus honorabiliorem, id est in faciem, si-ve vultum formatum à Spiritu S. Accedit ad injuriæ exaggerationem, servi in loquendo impudentia: *Sic respondes Pontifici?* quasi dicat: *Sic?* tanta fiducia? illâ libertate? tam impudenti arrogantia? *Sic?* nullo habito respectu illius quam alloqueris personæ? *Tu respondes?* *Tu* terræ propudium, hominum ludibrium, abjectum cadaver, humilli-

num mancipium, putide homuncule, qui ob nefanda crimina captus, vincetus & reus, hic adstas? sic tu respondes Pontifici, cujus tu non es dignus, ut solvas corrigiam calceamenti ejus? Pontifici qui Princeps est Synagogæ, caput sacræ curiæ, supremus Mystrarum Antistes: dignissima denique totius orbis persona, ac mundi oraculum? Sic respondes Pontifici? Fuit denique hæc percussio injustissima, utpotè vindictæ sumendæ gratiâ incussa, & ad calumniosè exprobandam responsionem prudentissimam, & data à temere judicante. Iniquum profectò est judicium, ubi ante prolatam sententiam quilibet potestatem habet in reum. Iniquissimus est & judex, qui videns reum ante prolatam sententiam affligi, tacet, & non prohibet, vel saltem non carpit, & increpat. In hæc alapa impletum est vaticinium illud, *Dabit*

Thren. 3. *percutienti se maxillam:* est enim alapa percussio in maxillam, sicut colaphus est percussio in collum. Non dubito quin ad solam commemorationem tanti sceleris cohorrerint vobis animi, & tacite ipsi tanti sceleris auctorem non tantum ad mortem, sed ad ferocissimum, quod excogitari possit, supplicium mortis condemnaveritis. Sunt fortasse qui sentiunt cum Augustino sic

A Ludolpho. Saxone.

loquente: si cogitemus quis acceperis alapam, nonne vellemus eum, qui percussit, aut cœlesti igne consumi, aut terra dehiscente serberis, aut correptum: demonio voluntari: aut alia hujusmodi qualibet pœna vel etiam graviore puniri? Quid autem horum per potentiam jubere non potuisset, per quem factus est mundus, nisi patientiam nos voluisset docere, per quam vincitur mundus? Juvat hic excitare torpentem, & languentem Justitiam. Hæc spectas ô æqua scelerum vindex Justitia, & inulta spectas? non evibras fulgurantem tuū gladium?

diū? non educis è vagina romphæam illam bis acutam; non intendis arcum tuum, & jacularis è flammeo nubium globo sagittas ardētes? ubi fulmina tua & tonitrua, cur jam non pluis super Jerusalem sulphur & ignem, cur non rumpis omnes fontes abyssi magnæ, & catartas cœli aperis? hic exere tuas vires; habes hic sæviendi & materiam amplissimam, & causam justissimam. Intelligat sacrilegum caput, ex gravitate pœnæ, gravitatem culpæ: descendat vivus ad infernum: pereat homo perditorum perditissimus. Sed dum ego sic provoco ad vindictam DEI Justitiam, videor audire reponentem DEI Misericordiam: *Nescitis* *cujus spiritus sitis. Filius hominis non venit animas perdere, sed salvare.* Perderet animas, si homines perditos semper pro merito plecteret. Dixerat Christus prius: *Discite à me quia mitis sum & humilis corde.* Quæ illic fuerant verba, hic sunt opera: quod tunc docuit faciendum, nunc facit, verè mitis, & humilis, qui injuriam vindicare cum potuit, & tantum non debuit, noluit: imò inultus sustinuit. Hæc est in cœlesti academia, doctrina Christi: nulli reddere malum pro malo, non vindicare alapam alapâ, non punire injuriam injuriâ, non rependere contumeliam pro contumelia, sed esse mitem ore, humilem corde, & quo animo sustinere quascunque à quocunque illatas injurias. Scio, Mundi Academici explodunt hanc doctrinam, reputant eam esse merissimam insaniam: censent illam tolerantiam, esse imbellis, & effœminati animi pusillanimitatem: ipsorum enim doctrina est dentem pro dente, alapam pro alapâ, vulnus pro vulnere, sanguinem pro sanguine. Illorum fortitudo est, injuriam inferre, non perferre. Hinc si quis eorum, non dico percutiatur

Luc. 9. 55

Matt. 11.

29.

Injurie
patienter
ferendæVindi-
ctam in-
jurie
requirit
mundus

alapa, sed si intonet in auribus illa vocula, *Mentiris*, quanta intemperie agitatur? ebullit sanguis, ardet vultus, scintillat oculi, debacchatur lingua, armatur manus, cœlum replet querelis, hostem devovet omnibus diris, coquit animus vindictâ, molitur illi necem; provocat ad singulare certamen, acuit gladium, quo illum trucidet; obsidet armatus vias ut illi accidat infortunium; tunc se judicat cœlum contigisse digito, si possit in ejus sanguine lavare manus: diceres unam illam vocem, esse fulmen. Quid hic dicam nisi illud D. Bernardi? Vel mundus errat, vel Christus; mundus, qui vult incuti alapam pro alapa; Christus, qui vult accipi alapam sine alapa. Nullus dubito, si quærat hic vestrum judicium, uter hic errat; erit conspirans omnium sententia, errare mundum. Itane verò? tu approbas Christi doctrinam, laudas ejus exemplum, asseris faciendum quod ille fecit; affirmas errare mundum, qui opposita docet? *Nunc ex ore tuo te judico serve nequam.* Dum Christi exemplum approbas & commendas, te ipsum judicas, & condemnas. Tu hic coram Christo credis, & judicas æquo animo, Christi exemplo, sustinendas esse injurias, nec esse vindicandas: ergo necesse est te esse plane improbum, qui quod ab aliis improbas fieri, ipse facis; & quod probas, facere negligis: Scienti, & non facienti peccatum est illi. Scis non debere fieri, & tamen facis: ergo non te excusat ignorantia; ergo accusat te malitia, & condemnat te conscientia. Quid jam gloriaris nomine Christiani, qui tam es alienus à virtutibus Christi? Christus pro te sine vindicta pertulit alapam; & tu non potes pro Christo perferre minimam verbo illatam injuriam? Hocne est Christum diligere, sic vilipendere
 exem-

*Serm. 3.
 de Nativ.
 Domini,*

*Luc. 19.
 22.*

exemplum Christi? O Fili DEI vivi, *splendor gloria*, Hebr. 11.
 & *figura substantia eius*, quis in tua Divina facie im- 13.
 pressit signum, & figuram tam detestandam? Hæc,
 hæc fuit manus illa execranda, quam extendit ad
 vindictam, iracundia; ad impudicitiam, luxuria;
 ad iniquitatem, injustitia. O Pater æternæ! cu-
 jus hæc est è tonitruanti cælo vox illa fulmina-
 trix, *Levabo ad cælum manum meam, & dicam: Vivo* Deut. 32.
ego in æternum. Si acvero ut fulgar gladium meum, & 40.
arripuerit iudicium manus mea: reddam retributionem
hostibus meis. Manum tuam longè fac à me, & noli re- Job. 13. 18
spicere manum percutientem, sed faciem per-
cussam: & propter amorem quo te prosequitur
Filius, & quo tu prosequeris Filium, desine me
prosequi inimicum, ut aliquando videam illam
faciem à me, & pro me percussam, non per specu- 1. Cor. 13.
lum in enigmate, sed facie ad faciem. 12.

§. V.

Christi ad servum percutientem mitissima verba.

CHRISTUS jam contra omne jus, & fas percuf-
 sus, cum videret Pontificem non fungi, uti
 par erat, suo officio: illius enim erat, illum, qui
 percusserat, corripere; functus est Christus ejus
 officio, dum illū admonuit officii: correxit enim
 servum apertè, & Pontificem tacitè, in ejus cri-
 men suo silentio consentientem, dicens: *Si male lo-* Ioan. 18.
cutus sum, testimonium perhibe de malo: si autem benè,
quid me cædis? Non dicit si mala, sed malè, id est
 malo animo, pravaq; ratione, *testimonium perhibe*
de malo. Non enim est vel malitiæ, vel arrogantia
 argumentum, constanter, & liberè loqui pro ve-
 ritate, & de illa gloriari, illamq; judici objicere
 ad patrocinium. *Testimonium perhibe de malo.* Tue
 um non est mox vindicare, ut justitiæ executor,
 sed